

РЕШЕНИЕ

№ 1589

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 112-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ М. УРУМОВ

като разглежда докладваното от НИКОЛАЙ М. УРУМОВ Административно наказателно дело № 20231110200411 по описа за 2023 година

Производството по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 22-4332-022629 от 07.11.2022 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за две нарушения на ЗДвП, на А. А. М. с ЕГН *****, са наложени административни наказания, както следва:

1. За нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 185 от ЗДвП на М. е наложено наказание „глоба“ в размер на 20 лева;
2. За нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „В“ от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 50 лева и наказание „лишаване от правоуправление на МПС“ за срок от 1 месец.

Недоволен от НП е останал М., който го обжалва в срок. В жалбата излага съображения против обжалвания акт. Твърди, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Липсвало ясно и конкретно описание на фактическите обстоятелства, при които нарушението е било извършено. Отсъствало и посочване на отегчаващите и смекчаващите отговорността на нарушителя обстоятелства. Твърденията на АНО не отговаряли на обективната истина и за установяването им не били представени никакви убедителни доказателства. Жалбоподателят като водач на МПС не бил осъществил нарушение на правилата за движение по пътищата, като предприемайки регламентирана и позволена за съответното място маневра, настъпило произшествието с водача на индивидуалното електрическо превозно средство. Деянията на М. се отличавали като маловажни, като

наказващият орган не бил извършил конкретна преценка на предпоставките за приложимост на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното наказателно постановление, а евентуално – намаляване на наложените санкции.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично, но се представлява от адв. Х.. Последният иска от съда да отмени наказателното постановление като твърди, че липсват безспорни доказателства за извършването на твърдяното административно нарушение. Претендира присъждане на разноски и представя списък.

Въззиваемата страна е редовно уведомена, но не изпраща процесуален представител в съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

На 19.08.2022 г., около 10:40 ч. свидетелят Д. управлявал индивидуално електрическо превозно средство Шаоми Ми 365 ПРО, като се движил по ул. „Проф. Марко Семов“, с посока на движение от бул. „Андрей Сахаров“ към бул. „Климент Охридски“. Приближавайки кръстовището, от което било допустимо да се направи ляв завой за влизане в УСБАЛ по онкология, където имало и работеща светофарна уредба, свидетелят възприел, че за неговата посока на движение светил зелен сигнал на светофара и навлязъл в кръстовището, като се движил направо.

В този момент жалбоподателят А. М., се намирал в спрелия си автомобил Шевролет Каптива с рег. № СА **** КМ, който бил паркиран в дясно, извън платното за движение, непосредствено след линията на светофара, където имало обособени места за паркиране. Той решил да се включи в движението, като направи обратен завой и тръгне към ж.к. „Младост“.

В момента, в който водачът на електрическо превозно средство (т. нар. тротинетка) възприел тръгващият автомобил, той вече е бил навлязъл в кръстовището и незабавно активирал спирачната уредба на тротинетката, като успял да спре буквално на около 10 см от автомобила, който му препречил пътя, докато правил обратен завой.

По време на завиването на автомобила, задната лява гума на колата застъпала предната гума на тротинетката, като по този начин възникнало ПТП между двете ППС. В резултат на процесното ПТП по тротинетката настъпили материални вреди – предната гума и кабел били повредени.

Жалбоподателят М. слязъл от автомобила и се развикал на водача на тротинетката, като свидетелят Д. му обяснил, че задната му гума е настъпила тротинетката му и че и той е можел да пострада, но М. напуснал мястото на ПТП без да изпълни задълженията си, визирани в ЗДвП – не е останал на мястото на ПТП и не е уведомил органите на ОПП за възникналия инцидент.

Д. успял да заснеме с телефона си автомобила на жалбоподателя, след което сигнализирайл на телефон 112 и на място дошъл полицейски екип, който установил настъпилото ПТП, снел сведения от водача на тротинетката и

съставил нужните официални документи.

След установяване на другия участник в процесното ПТП – жалбоподателят М., на 05.10.2022 на последния бил съставен АУАН за извършени две нарушения – по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и по чл. 123, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП № 22-4332-022629 от 07.11.2022 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за две нарушения на ЗДвП, на жалбоподателя са наложени административни наказания, както следва:

1. За нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 185 от ЗДвП - наказание „глоба“ в размер на 20 лева;
2. За нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „В“ от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП - наказание „глоба“ в размер на 50 лева и наказание „лишаване от правоуправление на МПС“ за срок от 1 месец.

Словесното описание на нарушенията и възприетата за тях правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитаните в съдебното заседание свидетели, както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

Съдът кредитира изцяло показанията на разпитания свидетел Д., като намира, че заявеното от него изцяло съответства на обективната истина, а разказът му е логичен и последователен, без вътрешни противоречия. Описаният механизъм на произшествието е напълно логичен и отговаря в пълна степен на установените щети по тротинетката.

Досежно показанията на свидетеля М., съдът намира, че тя, макар да е бил в автомобила на съпруга си, не е видяла нито механизма на настъпване на ПТП, нито е чул а проведения разговор между съпруга ѝ и свидетеля Д.. Ето защо, нейните твърдения имат много ниска степен на информативност, защото тя не е видяла случилото е. Освен това, съдът намира, че твърденията ѝ, че автомобилът е бил в платното за движение и е бил ударен отзад от тротинетката са категорично неверни, защото установените щети не отговарят на механизма на описаното от нея причиняване на ПТП-то. Съдът намира, че водачът на тротинетката въобще не е удрял автомобила, защото това означава той да не е могъл да спре и буквално да се блъсне в колата, както с въпросната тротинетка, така и с тялото на водача ѝ. А такива данни по делото няма. Ето защо, показанията на тази свидетелка не могат да бъдат кредитирани от съда.

Разпитите на полицейските служители не са от особена полза за изясняване на фактите по случая, защото те не са преки очевидци, а само са установили последиците, които са описани в издадените от тях официални

документи.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Въз основа на извършена служебна проверка съдът счита, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения - НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити.

Съдът намира, че и двете нарушения са доказани по безспорен начин.

Най-напред, несъмнено е установено, че водачът на автомобила се е включил в движението и е предприел маневра, която не е била безопасна за останалите участници в движението и второ, при извършването ѝ (на въпросния обратен завой) той не е контролирал движението на автомобила си, и именно поради тази липса на контрол е настъпило процесното ПТП.

Ето защо, в тази част НП следва да се потвърди като правилно и законосъобразно, тъй като лицето е наказано със съответно на извършеното нарушение наказание.

Разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „В“ от ЗДвП гласи, че „Водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелства, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерство на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, изпълняват дадените им указания“.

В случаите, когато са нарушени правилата на посочената разпоредба, чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП предвижда на виновните лица кумулативно да се налагат наказания „глоба“ от 50 до 200 лв. и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 1 до 6 месеца.

С поведението си на пътя, жалбоподателят е извършил описаното в АУАН и НП нарушение на правилата за движение, установени в чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „В“, тъй като ясно осъзнавайки, че е станал участник в ПТП, същият, след като е провел разговор с водача на ИЕПС, е напуснал местопроизшествието без да постигне с последния съгласие относно обстоятелствата, свързани с произшествието, като не е сигнализирал за това и съответните служби за контрол към МВР, нито е изчакал тяхното пристигане предвид съобщаването за случката на телефон 112 от страна на другия участник в ПТП. М. е бил длъжен да предприеме описаните действия, тъй като от доказателствената съвкупност по делото се установява очевидната липса на съгласие между двамата водачи по въпроса чия е вината за ПТП. За това свидетелства не само липсата на подписан двустранен протокол с оглед

обезщетяване на несените щети, но и сведенията на двете лица, които коренно си противоречат.

Безспорно е обаче обстоятелството, че М. е слязъл за да установи последствията от случилото се, но не се е разбрал с другия участник в ПТП, развикал се е и е напуснал местопроизшествието. Законът за движение по пътищата допуска да не се уведомява службата на КАТ, но само при наличие на съгласие между страните по обстоятелствата, свързани с ПТП. А в настоящия казус очевидно такова съгласие няма. Ето защо, с неоставането на местопроизшествието и неуведомяването на контролните органи от ОПП СДВР за причиненото ПТП, М. е извършил нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „В“ от ЗДвП. Това нарушение е формално по своя характер и е на просто извършване.

От субективна страна нарушаването на правилата за движение по пътищата е извършено от жалбоподателя при форма на вината пряк умисъл - М. е предвиждал общественотоопасните последици, които могат да настъпят от деянието му, пряко е целял настъпването на същите и активно е действал за осъществяването им.

Предвидените в чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП административни наказания „глоба“ и „лишаване от правоуправление на МПС“ са наложени в размери, съответстващи на обществената опасност на нарушенията и на нарушителя. Съдът отчита, че границите, които законът е определил за минимум и максимум на наказанията, са от 50 до 200 лева за глобата и от 1 до 6 месеца за лишаването от право. В случая и двете наказания са наложено в минималните възможни размери, поради което същите са законосъобразни, тъй като отговарят на обществената опасност на нарушението. От приложения по делото картон на водача е видно, че същият инцидентно е глобяван за административни нарушения с издаване на електронни фишове, а процесното наказателно постановление е първо по ред за жалбоподателя. Липсата на отегчаващи отговорността на нарушителя обстоятелства обуславя правилното определяне размера на наложените му наказания.

В заключение, съдът намира, че по отношение на процесните нарушения не може да се приложи чл. 28 от ЗАНН, тъй като е налице императивна забрана за това в нормата на чл. 189а от ЗДвП.

Доколкото въззиваемата страна не е претендирала разноски, такива не следва да се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-4332-022629 от 07.11.2022 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за две нарушения на ЗДвП,

на А. А. М. с ЕГН *****, са наложени административни наказания, както следва:

1. За нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 185 от ЗДвП на М. е наложено наказание „глоба“ в размер на 20 лева;
2. За нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „В“ от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 50 лева и наказание „лишаване от правоуправление на МПС“ за срок от 1 месец, като **ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____